

**Prezidentas
Henris B. Airingas**
Pirmasis patarėjas Pirmojoje
Prezidentūroje

Koks didis bus jūsų džiaugsmas

Nedaugelis gyvenimo džiaugsmų yra malonesni ir ilgiau trunkantys už tą, kurį patiriame suvokę, kad padėjome kitiems į širdį priimti sugrąžintą Jėzaus Kristaus Evangeliją. Šį džiaugsmą gali patirti kiekvienas Bažnyčios narys. Pasikrikštydami pažadėjome „būti Dievo liudytojais visada ir visame, ir visur, kur bebūtume, net iki mirties, kad būtume išpirkti Dievo ir priskaičiuoti prie tų, iš pirmojo prisikėlimo, kad turėtume amžinąjį gyvenimą“ (žr. Mozijo 18:9).

Visi nariai priima dalį Bažnyčiai duoto pavidimo nešti Jėzaus Kristaus Evangeliją viso pasaulio žmonėms, kur ir kiek ilgai jie begyventų. Viešpats tai aiškiai pasakė: „Štai, aš išsiunčiu jus liudyti ir įspėti žmonių; ir kiekvienas įspėtas žmogus turi įspėti savo artimą.“ (DS 88:81.) Nuolatiniais misionieriams pavesta mokyti tuos, kurie dar nėra Bažnyčios nariai. Bažnyčios nariams pavesta rasti tuos, kuriuos Viešpats paruošė misionierių pamokoms.

Turime panaudoti tikėjimą, kad Viešpats mūsų aplinkinius paruošė mokymui. Jis juos pažįsta ir žino, kada jie yra pasiruošę. Šventosios Dvasios galia Jis gali mus nuvesti pas juos ir duoti žodžius, kuriais pakviestume juos mokytis. Pažadas, kurį Viešpats davė misionieriui 1832 m., taip pat yra pažadas, kurį Jis duoda mums, pavesdamas surasti žmones, pasiruošusius priimti

misionierių mokymą: „Aš siūsiu jam Guodėją, kuris jį mokys tiesos ir kelio, kuriuo jis turės eiti; ir kiek jis ištikimas, tiek aš vėl jį karūnuosiu pėdais.“ (DS 79:2–3.)

Ištikimam misionieriui duotas pažadas apie didį džiaugsmą taip pat tenka ir mums, kaip ištikimiems nariams, pašventusiems savo širdis misionieriškam darbui:

„Ir dabar, jeigu jūsų džiaugsmas bus didis su viena siela, kurią atvedėte pas mane į mano Tėvo karalystę, koks didis bus jūsų džiaugsmas, jei atvesite pas mane daugelį sielų!

Štai priešais jus mano evangelija ir mano uola, ir mano išgelbėjimas.

Prašykite Tėvą mano vardu, tikrai tikėdami, kad gausite, ir jūs turėsite Šventąją Dvasią, apreiškiančią visa, kas reikalinga žmonių vaikams.“ (DS 18:16–18.)

Davęs Šventąją Dvasią, kad padėtų mums atpažinti ir pakviesti tuos, kurie pasiruošę mokytis, Viešpats dar pašaukė ir apmokė vadovus, kad šie vestų mus. Laiške, datuotame 2002 m. vasario 28 d., Pirmoji Prezidentūra padidino vyskupų ir apylinkių atsakomybę už misionierišką darbą.¹ Kunigystės vykdomasis komitetas, padedamas apylinkės ar skyriaus tarybos, sudaro padalinio misionieriško darbo planą. Tame plane patariama, kaip nariai gali surasti misionierių mokymui pasiruošusius žmones. Vienas narys pašaukiamas tarnauti apylinkės ar

skyriaus misijos vadovu. Šis misijos vadovas artimai bendrauja su nuolatiniais misionieriais ir jų besidominčiaisiais.

Yra daug būdų, kaip geriau įvykdyti savo asmeninį įsipareigojimą padėti surasti žmones, kuriuos misionieriai galėtų mokyti. Paprasčiausias būdas bus geriausias.

Melskitės, kad jus vestų Šventoji Dvasia. Pasikalbėkite su vietiniais vadovais ir misionieriais, prašydami jų patarimų ir pažadėdami jiems savo pagalbą. Padrąsinkite tuos, kurie kartu su jumis dalyvauja šiame darbe. Ir viskuo, ką sakote ir darote, liudykite, kad Jėzus yra Kristus ir kad Dievas atsako į maldas.

Liudiju, kad Šventoji Dvasia ves jus pas tuos, kurie ieško tiesos, jei melsite ir sieksite šio vedimo. Iš patirties žinau, kad jūsų džiaugsmas su tais, kurie pasirinko priimti Evangeliją į savo širdis ir išliks ištikimi, bus ilgalaikis.

IŠNAŠA

1. Žr. „News of the Church: Ward and Branch Missionary Work Emphasized“, *Liahona*, Aug. 2002, 4.

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

- Vadovėlyje *Teaching, No Greater Call* patariama, kad paskatintume tuos, kuriuos mokome, užsibrėžti tikslus, padėsiančius jiems gyventi pagal išmokus principus (žr. p. 159). Su mokoma šeima apsvarstykite prezidento Airingo minėtus misionieriško darbo palaiminimus ir, jei įkvėps Dvasia, pakvieskite šeimą užsibrėžti dalinimosi Evangelija tikslus.
- Apsvarstykite, ar nevertėtų su šeima paieškoti idėjų, kaip galima skelbti Evangeliją, prisimenant prezidento Airingo patarimą, kad „paprasčiausias būdas bus geriausias“. Apie tai, kaip veiksmingai drauge ieškoti idėjų, skaitykite *Teaching, No Greater Call*, p. 160.

JAUNIMAS

Daugybė misionierių mano gyvenime

Elizabetė S. Stails

Pirmą kartą su misionieriais sekmadienį apsilankiusi bažnyčioje, pamačiau žmonių, su kuriais augau ir kuriuos pažinojau. Pamačiau vieną savo geriausių

mokyklos draugių, pradinės ir vidurinės mokyklų sekretores, merginą, su kuria praeityje ne per gražiau-siai elgiausi, ir netgi vaikiną, kurį kadaise buvau slapta įsimylėjusi.

Kiekvienas tų žmonių turėjo man ilgalaikį poveikį. Mano geriausia draugė buvo labai dora mergina, ir dėl jos nusprendžiau toliau domėtis Bažnyčia. Sekretorės, kurios prisiminė mane nuo mokyklos laikų, padėjo man suvokti, kad esu svarbi. Mergina, kuri apkabino mane nepaisydama mano, švelniai tariant, negražaus elgesio su ja praeityje, pamokė mane apie dievišką meilę ir malonę. Mano ankstyvos paauglystės meilė buvo toks pavyzdingas, kad pastebėjau iš jo sklindančią šviesą ir norėjau būti šalia jo.

Šie patyrimai padėjo man suvokti, kad, dar prieš susitinkant su misionieriais, Dangiškasis Tėvas ruošė mane gauti Evangeliją per mano aplinkinius. Iš jų sužinojau, kad ir maži mūsų daromi dalykai gali turėti didelį poveikį. Svarbiausia, supratau, kad misionieriškas darbas prasideda nuo manęs.

VAIKAI

Evangelija – tai dovana, kuria reikia dalintis

Žodis *Evangelija* reiškia visus Jėzaus Kristaus ir Jo pranašų mums duotus mokymus ir apeigas. Evangelija yra tarsi krepšys, pilnas Dangiškojo Tėvo dovanų. Jūs galite padėti kitiems žmonėms gauti šias dovanas. Su kuo galėtumėte pasidalinti Evangelijos dovana?

Perskaitykite visas žemiau pateiktas ištraukas ir surašykite ar nupieškite kai kurias Evangelijos dovanas.

1. Jokūbo laiško 5:14–15
2. Mozijo 16:6–7
3. 3 Nefio 18:1–10
4. DS 20:72–73
5. DS 33:16
6. DS 89:4, 18–21
7. DS 132:46.
8. DS 137:10
9. DS 138: 32–34

Tikėjimas • Šeima • Parama

Visų dalykų atstatymas

Išnagrinėkite šią medžiagą ir, jei tinka, aptarkite ją su jūsų lankomomis seserimis. Užduokite klausimus, padedančius stiprinti jūsų seseris ir jums pačioms aktyviai dalyvauti Paramos bendrijoje.

Pranašas Džozefas Smitas suorganizavo Paramos bendriją kaip svarbią Bažnyčios dalį. Kaip Prezidentūra tikimės, kad galime jums padėti suprasti, kodėl Paramos bendrija yra svarbi jūsų gyvenime.

Žinome, kad Naujajame Testamente aprašytos moterys tikėjo Jėzų Kristų ir dalyvavo Jo darbe. Luko 10:39 rašoma apie Mariją, kuri „atsisėdusi prie Viešpaties kojų klausėsi Jo žodžių“. Jono 11:27 pasakojama, kaip Morta liudijo apie Kristų: „Taip, Viešpatie! Aš tikiu, jog tu Mesijas, Dievo Sūnus, kuris turi ateiti į šį pasaulį.“ Apaštalų darbų 9:36, 39 rašoma apie vieną mokinę, vardu Tabita, pagarsėjusią gerais darbais, kuri daugeliui našlių buvo pasiuvusi marškinių ir viršutinių drabužių. Romiečiams 16:1–2 rašoma apie Febę, daug kam padėjusią bažnyčios tarnaitę.

Tokia tikėjimo, liudijimo ir tarnystės gyvensena tęsėsi pastarųjų dienų Bažnyčioje. Ji buvo įforminta įkūrus Paramos bendriją. Džulė B. Bek, visuotinė Paramos bendrijos prezidentė, mokė: „Kaip Naujojo Testamento laikais Gelbėtojas

pakvietė dalyvauti Jo darbe Mariją ir Mortą, taip ir šio Evangelijos laikotarpio moterims yra oficialiai pavesta dalyvauti Viešpaties darbe... Paramos bendrijos organizacija 1842 metais kolektyvinę moterų galią ir konkrečius jų pavedimus sutelkė Dievo karalystei statyti.“¹

Savo darbą atliksime, jei susitelksime į Paramos bendrijos tikslus: stiprinti tikėjimą ir asmeninį teisingumą, stiprinti šeimas ir namus bei surasti vargšus ir jiems padėti.

Liudiju, jog Paramos bendrija buvo suorganizuota Dievo nurodymu, kad padėtų gelbėjimo darbe. Kiekviena Paramos bendrijos sesuo turi svarbų vaidmenį vykdam šį šventą darbą.

Silvija H. Olred, pirmoji patarėja visuotinėje Paramos bendrijos prezidentūroje.

Raštų ištraukos

Joelio 2:28–29; Luko 10:38–42; Efeziečiams 1:10

Iš mūsų istorijos

Sesuo Džulė B. Bek mokė: „Per pranašą Džozefą žinome,

kad Paramos bendrija buvo svarbi sugrąžinimo dalis.“² Sugrąžinimas prasidėjo nuo pirmojo regėjimo 1820 metais ir tęsėsi „eilutė po eilutės, priesakas po priesako“ (DS 98:12). Kai 1842 m. kovo 17 d. buvo oficialiai suorganizuota Paramos bendrija, pranašas mokė moteris, kokią svarbią vietą jos užima atkurtoje Bažnyčioje. Jis sakė: „Bažnyčia nebuvo tobulai suorganizuota, kol nebuvo taip suorganizuotos moterys.“³

IŠNAŠOS

1. Julie B. Beck, „Fulfilling the Purpose of Relief Society“, *Liahona*, Nov. 2008, 108.
2. Julie B. Beck, „Fulfilling the Purpose of Relief Society“, 108.
3. *Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas*, 2010, p. 433.

Ką aš galiu padaryti?

1. Kokią pagalbą, liudijančią, kad esu Kristaus mokinė, suteiksiu savo seserims šį mėnesį?
2. Kokį sugrąžintosios Evangelijos mokymą studijuosiu stiprindama savo liudijimą šį mėnesį?

Daugiau informacijos ieškokite www.reliefsociety.lds.org.